

Sygn. akt VIII Ka 274/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Krzysztof Kamiński

Protokolant: Aneta Chardziejko

w obecności prokuratora Ewy Minor-Olszewskiej, po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2013 r. sprawy M. R. oskarżonego o czyn z art. 178a§1 k.k. na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 21 lutego 2013 r. (sygn. akt III K 1648/12):

Zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Białymstoku do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

M. R. został oskarżony o to, że w dniu 12.11. 2012 r. o godz. 6.45 w msc. (...)ul. (...)kierował samochodem ciężarowym marki (...)o nr rej. (...)w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. mając I – 0,79 mg/dm³ i II – 0,82 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 178 a§1 k.k.

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 13 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt VIII Ka 274/13 oskarżonego M. R. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 178a§1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

Na mocy art. 42§2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku.

Na mocy art. 63§2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12.11.2012r.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 (stu pięćdziesięciu) złotych tytułem opłaty i obciążył go wydatkami w wysokości 90 (dziewięćdziesięciu) złotych.

Powyższy wyrok, na podstawie art. 425§1 i 2 k.p.k., art. 444 k.p.k. w części co do kary na niekorzyść oskarżonego, zaskarżył prokurator i w oparciu o przepisy art. 427§1 i 2 k.p.k., art. 437§1 i 2 k.p.k. i art. 438 pkt 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie artykułu 343§7 k.p.k. polegającego na skazaniu oskarżonego M. R. i wymierzeniu mu kary grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych, środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku z zaliczeniem na poczet tegoż zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12.11.2012 r. oraz obciążeniu go kosztami postępowania, podczas gdy we wniosku o skazanie bez przeprowadzania rozprawy wyżej wymienionego złożonym w trybie art. 335 k.p.k. - uzgodniono, iż za zarzucany występki zostanie mu wymierzona kara 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, kara grzywny w wysokości 150 stawek dziennych w kwocie 10 złotych każda, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku z zaliczeniem na poczet tegoż zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12.11.2012 r., jak również nastąpi obciążenie oskarżonego kosztami postępowania w sprawie.

Wskazując na powyższe wniósł o:

1. zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez orzeczenie kary 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata w stosunku do oskarżonego M. R..
2. utrzymanie wyroku w mocy w pozostałym zakresie.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 13 maja 2013 roku prokurator poparł wniesioną apelację i wniósł o jej uwzględnienie jednocześnie wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania (k. 94).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna w zakresie podnoszonych w zarzucie apelacyjnym uchybień oraz wniosku końcowego złożonego podczas rozprawy odwoławczej. Oczywistym jest, że Sąd I instancji orzekł w przedmiotowej sprawie niezgodnie z wnioskiem prokuratora złożonym w trybie art. 335 k.p.k. (vide k. 39). Charakter stwierdzonych uchybień nie pozwala jednak na zmianę przez Sąd Okręgowy zaskarżonego wyroku.

Sąd I instancji orzekł wobec oskarżonego – wbrew treści w/w wniosku – samoistną karę grzywny. Zmiana wyroku miałaby polegać na uchyleniu tego rozstrzygnięcia i orzeczeniu na podstawie art. 178a§1 k.k. kary 10 miesięcy pozbawienia wolności. W konsekwencji tego należałoby orzec nie tylko karę grzywny na odrębnej podstawie prawnej, ale nadto rozstrzygnąć kwestię warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności (na marginesie, rozstrzygnięcia te rzutowałyby nadto na wymiar opłaty za postępowanie pierwszoinstancyjne).

Podkreślić trzeba, że sąd odwoławczy uprawniony jest do zmiany wyroku wydanego na posiedzeniu, w trybie art. 343§6 k.p.k., wyłącznie wówczas, gdy w grę wchodzi samo dostosowanie jego treści, przy podzieleniu w pełni argumentacji zawartej w uzasadnieniu wyroku, do wniosku złożonego w trybie art. 335 k.p.k. Nie jest jednak uprawniony do czynienia (od podstaw) ustaleń w kwestiach, co do których nie wypowiedział się w ogóle Sąd pierwszej instancji. Rozstrzygnięcia takie godziłoby w istotę instytucji wskazanych w art. 335 k.k. i art. 343 k.p.k. i naruszałyby zasadę dwuinstancyjności.

Dlatego należało orzec, jak w sentencji niniejszego wyroku.

Podczas ponownego rozpoznania sprawy Sąd pierwszej instancji winien m.in. rozważyć, czy – w świetle okoliczności czynu, właściwości i warunków osobistych oskarżonego (dotychczas nie karanego sędownie) oraz praktyki orzeczniczej na tut. terenie – postulowana we wniosku kara spełnia kryteria zawarte w art. 53§1 i 2 k.k. Obliguje go do tego art. 343§ 7 k.p.k.